

GYMPL REVUE

www.facebook.com/gympl.revue

Vaše pravidelná dávka emocí

Květen 2016

KDYŽ SE ZNOVU ZAČÍNÁ

Redakce:

Jana Kubičinová Tomáš Čapek
Štěpán Kubičina Jitka Moutvičková
Petra Macháčková
Filip Červenka

Znáte to. Něco po někom přeberete a rovnou je to špatné, protože

- 1) všichni byli na něco zvyklí
- 2) všichni chtějí zpět to staré
- 3) to, co bylo a co už znají, je automaticky lepší
- 4) zase je někdo iniciativní, takže blbej.

Já to znám a vím, že dělat časopis je dřina. A tak na tomto místě srdečně děkuji kolegovi Adamu Vidnerovi za krásnou pozici (a samozřejmě za jeho předchozí úsilí) a doufám, že obnovená Gympl revue nebude zas až tak na pozvracení.

V novém školním časopise, bychom rádi dali prostor vám. A to nejen vašim literárním a jazykovým etudám, ale také výtvarným a grafickým počínům. Je to tak, přestáváme využívat profi grafika a vracíme se zpět na koleno. Však se mezi vámi bezpochyby skrývá ne jeden potenciální žurnalista či grafik, pojďme tedy dát prostor kreativitě a fantazii.

Redakci časopisu – přeji do nových čísel hodně nabroušený ostrovtip .
Jana Kubičinová

PŘIJELA I TELEVIZE...

V měsíci dubnu navštívila delegace z našeho gymnázia (Kb, Ur) rumunské město Iasi. Pro čtvrté největší město Rumunska byl náš příjezd (a dalších účastníků transnacionálního setkání) celkem událostí. Dvakrát na nás kamerami a mikrofony zaměřila místní televize a místní tisk si mohl strhat písátka. Rumunsko je země kontrastů a nikdy nekončících překvapení. Sjezdovku, co nikam nevede, ani se na ní nejedí, jen je osazena lanovkou, vyvážílo perfektně fungující malé letiště, zběsilou dopravu poklidné parky a majestátní budovy památek. Zajímavostí jsou také plastové bankovky a všudypřítomní pouliční psi znovu kontrastující s poměrně dobře vybavenou inovující školou, kde žáci nosí uniformy, v každé třídě jsou věšáky, na druhou stranu o strojích v učebně fyziky si můžeme zatím nechat jen zdát. Rumunsko bude moci navštívit i osm našich žáků a budou mít možnost poznat Rumuny daleko intenzivněji, než se to podařilo nám za dva dny.

Zajímavý je a za zmínku stojí přístup rumunských studentů k projektu Erasmus+. Stejně jako naše škola, i rumunská hledala zájemce pro možné výměny studentů. Zájem byl tak obrovský, že škola musela uspořádat konkurz a zvážit různá kritéria výběru, jimiž byl prospěch a diplomy ze soutěží. O rumunské škole se více dočtete v příštím čísle. JK

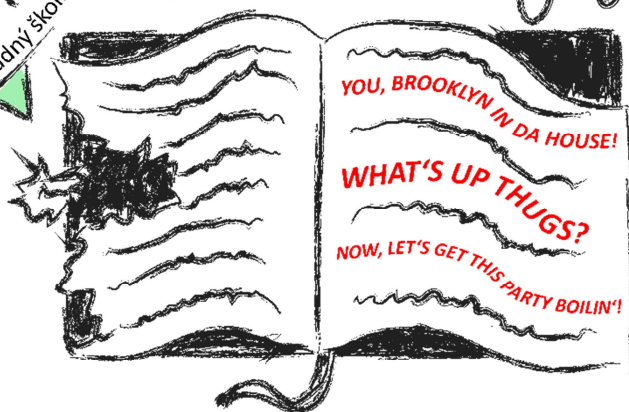
...UŽ SE LOUČÍ DISKOBORCI...

Aneb 4.A naposledy vzkazuje vám všem....

Po čtyřech letech dřiny, krve, potu a slz,
několika přiotráveních ředidlem,
ale i srandy, chtěl bych napsat Veni, vidí vici,
ale to budu moci říct až v červnu
...nebo taky možná až v září.
Takže asi jen „čau lidi, přežijte to tu ve zdraví.“

I když jsme ve škole měli mnohokrát problémy,
několikrát si někteří z nás postěžovali,
že „lezli na tenhle gympl“,
za několik let budeme rádi vzpomínat
na studentská léta strávená zde na GTGM.
Tato škola nám dala mohutný rozhled
a určitě nás výborně připravila ke studiu na vysoké škole.

Není tak důležité mít dobré známky a jet na výbornou,
ale důležité je si ty studentský léta pořádně užít a nezameškat žádný školní večírek.

Gympl se má užít!

...a ne přežít!!!

Krása budovy gymnázia je nevýslovná,
moje studium zde je nepopsatelné,
má zkušenost s gymplem je pojmově **neuchopitelná**.

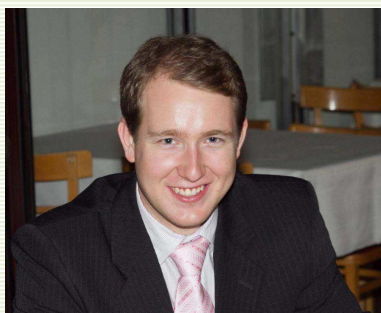
4 roky utrpení a co z toho,
stejně všichni skončíme v
Mekáči.

Optimismus je opium lidstva.
Zdravý duch páchne blbostí.
Ať žije Trockij.

Ludvík

O čem se mluví

Gymnázium je plné nejen báječných studentů, ale i učitelů, kteří dělají pro školu i spoustu věcí nad rámec běžné výuky. No, nemohli jsme vyzpovídat nikoho jiného než pana učitele D. Urika a vytáhli jsme z něj ty nejčerstvější informace o tom, jaké akce nás v budoucí době čekají a jak se to všechno má s projektem Erasmus +.

Tak pro začátek by bylo dobré shrnout, co se vlastně na gymnáziu za poslední měsíce dělo. Mohl byste nám o tom něco říct?

D. U. : Jistě. Jako nejzajímavější a hodně důležitou věc považuji udělení grantu k projektu Erasmus +, což je nějakých 40 000 Eur, které budou využity na zahraniční mobility, vzdělávání pedagogů a také na zkulturnění prostředí našeho gymnázia.

A čeho se přesně tento grant týká?

D. U. : První skupina žáků vyrazila začátkem května do italské Bologni, druhá je bude následovat v říjnu, kdy navštíví Turecko. Určitě je v tom obrovský potenciál, jak gymnázium zviditelnit. Dále bychom se chtěli rozšířit i do nových médií jako je Twitter, Instagram a otevřít prostor pro komunikaci, sdílení fotek atd.

Takže, podíváme se na Instagram a pod hashtagem #gtgm nebo #gymnaziumTGM nám „vyskočí“ fotky ze života školy?

D. U. : Přesně tak. Třeba fotografie právě z Bologni. Ovšem, co se týká například našeho školního webu, jsme trošku pozadu ohledně jeho prezentace. Hodně záleží na tom, kdo informace z webu odebírá, protože většina studentů sleduje spíše Facebook a na stránky zamíří povětšinou rodiče. Myslím si, že by nebylo od věci spolupracovat na webu i s místními organizacemi jako je například Městská knihovna v Litvínově.

To je rozhodně zajímavý nápad. Plánuje se ještě nějaké větší propojení knihovny a gymnázia?

D. U. : Ano, v plánu je workshop pro zahraniční studenty v rámci výměny při již zmiňovaném projektu Erasmus +. Celkově chceme s knihovnou vytvořit jakousi symbiózu, ona bude distribučním místem našeho časopisu, bude na svém webu upozorňovat na různé akce gymnázia a přesně to budeme dělat i my na svých facebookových stránkách nebo Instagramu. No a v neposlední řadě se plánují nestandardní hodiny českého jazyka v prostorách knihovny, což už v minulosti bylo praktikováno. Myslím si, že by se tato aktivita mohla stát stálým zpestřením výuky.

Děkujeme, že jste si na nás udělal chvíli čas!

D. U. : Nemáte vůbec zač, rád jsem pomohl.

P.M.

...PARTNERSKÉ ŠKOLY SE PŘEDSTAVUJÍ...

UYGAR TURGUT: TURECKO

NAŠE MĚSTO

Köyceğiz je město, které se nachází v oblasti provincie Muğla, v egejském regionu Turecka. Město Köyceğiz leží na severu, na březích stejnojmenného jezera (Köyceğiz Lake), které je spojeno se Středozemním mořem přirozeným kanálem – nazývá se Dalyanská Delta.

NAŠE ŠKOLA

Hlavním cílem naší školy je vychovávat hlavně budoucí vědce a lékaře. Dbáme především o to, abychom vybavili naše studenty hodnotami, zprostředkovali jim kvalitní výuku a nasměrovali jejich životní dráhu k úspěchu.

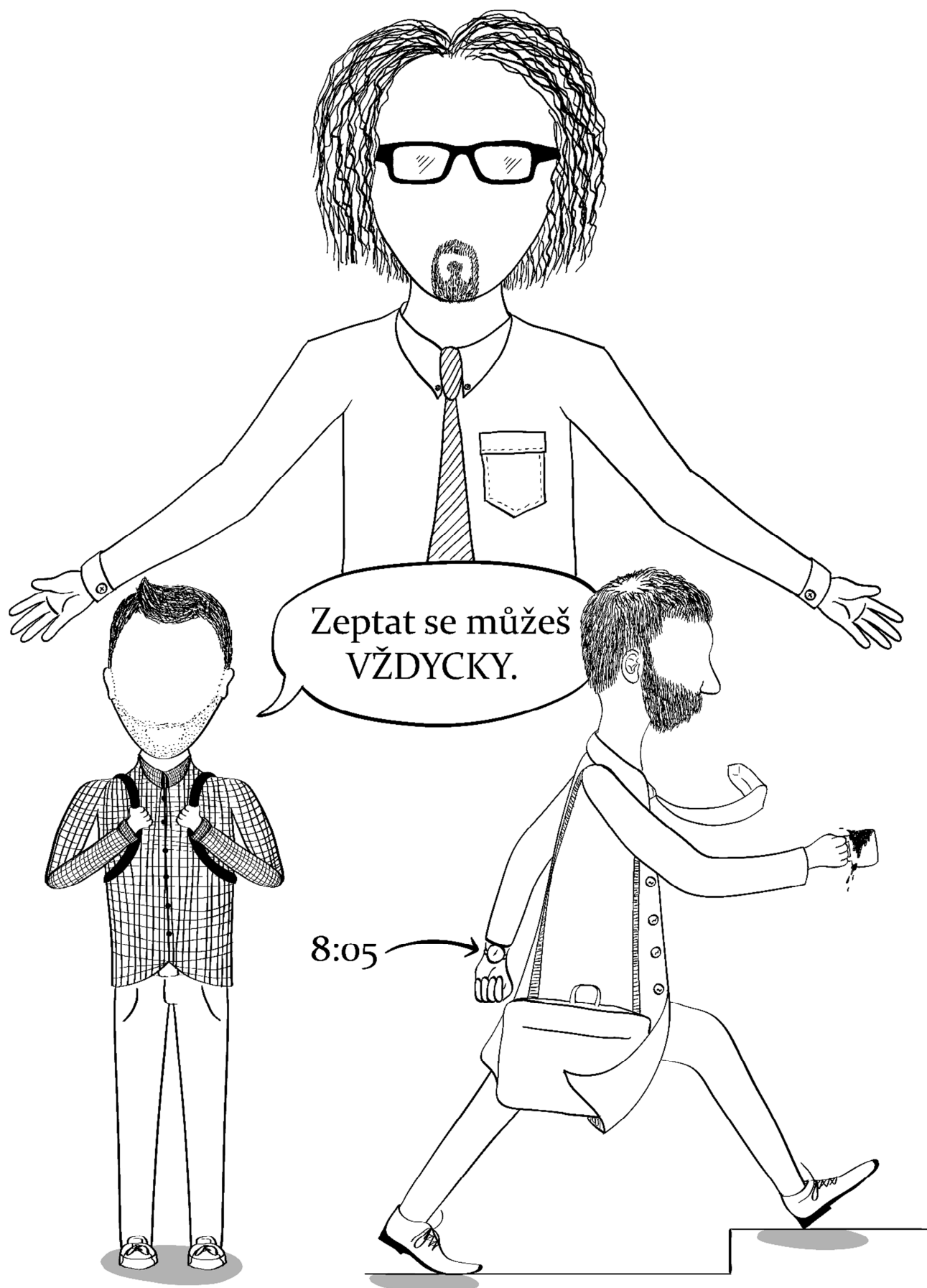
Poskytujeme vzdělání studentům ve věku od 14 do 18 let. Jsme internátní školou a máme 270 studentů, jejichž rodiny pocházejí z různých oblastí Turecka a také z různého sociálního zázemí. Do tří let plánujeme rozšířit kapacitu studentstva na 480 žáků.

Naše škola má moderní internát, v jehož sklepení se nachází velká jídelna, kde studenti mohou snídat, obědovat i večeřet. Máme velkou tělocvičnu a sportoviště pro basketbal a fotbal.

Naše třídy jsou vybavené interaktivními tabulemi, obzvláště aktivně je využíváme v hodinách matematiky, angličtiny, chemie, biologie a fyziky.

...POZNEJ SVÉHO PEDAGOGA...

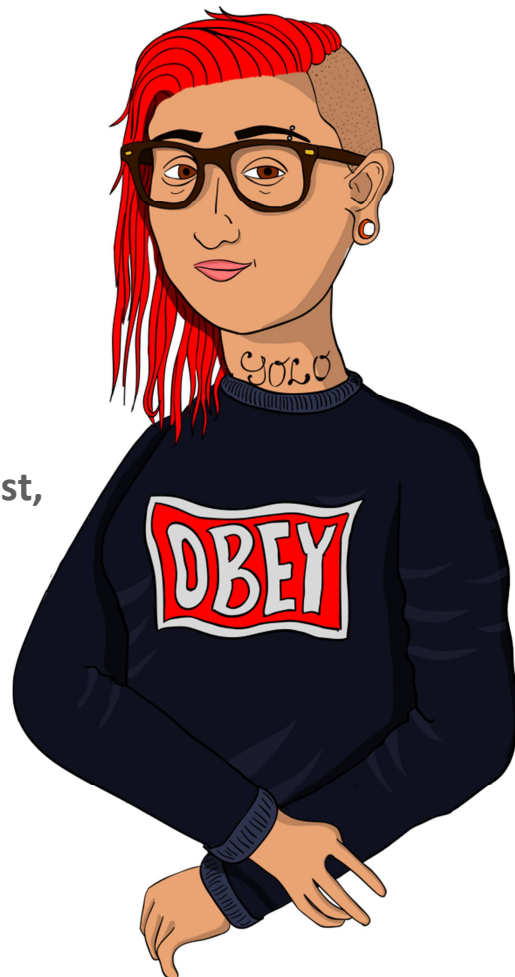
...CHVILKA POEZIE NIKOHO NEZABIJE...

(POEZIE ZKRÁTKA STÁLE JEŠTĚ ŽIJE)

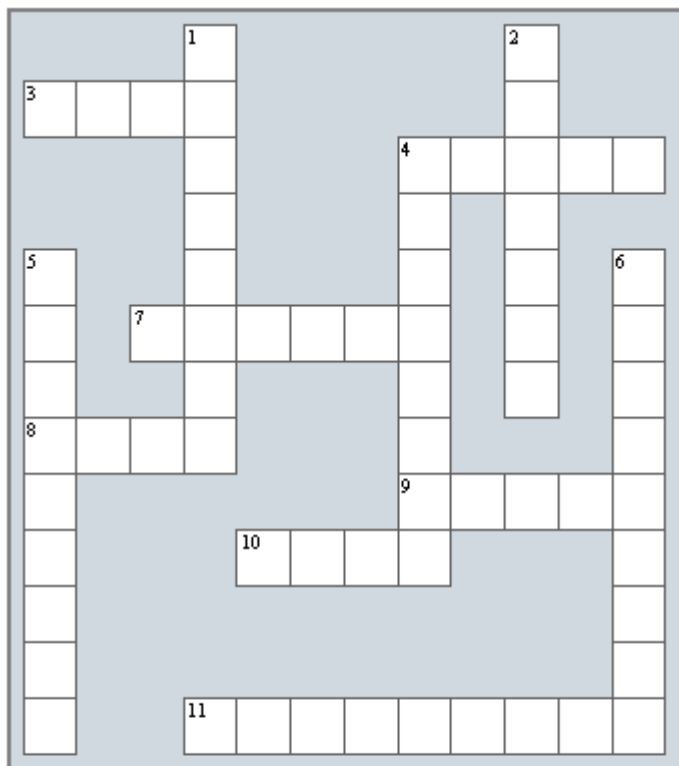
Agáto, má milovaná, stále chovám v srdci,
tvůj úsměv hvězd okouzlujících,
co provází mne v noci.
Nikdy neztratím z paměti,
jak zarděla ses vždy,
když lehla sis k mým kolenům a já vyprávěl sny.

Ondřeji, ty imbecile, přestaň mi už psát!
Neb psaním svým začínáš mě s prominutím s*át!
Ta noc, kterou tu popisuješ, je dávnou minulostí,
a přesto nelze ponožky tvé z hlavy mé vyprostit.
Nač kazit ty krásné chvíle? Prožili jsme hodně,
sním o tobě jak o víle, jež tančí tak ladně!

Vždyť příčinou mé ladnosti byla jen tvá přítomnost,
a tak při našem loučení nezbylo nic než možnost,
rozloučit se letmou pusou a útekem říci „dost“!
FČ

KŘÍŽOVKA

Down

1. Zkouška, co nás všechny čeká a nemine
2. nejhezčí tělocvikář na škole?
4. největší kabinet ve škole?
5. Na co se těšíme celých devět měsíců
6. Gympláky nejnavštěvovanější krčma

Across

3. odpolední vyučování
4. co můžeme cítit každé ráno ve skříňkách?
7. nejkontroverznější učitel
8. díky skvělému vytápění je nám všem ve škole.....
9. ředitel
10. Učitel libující si v černém humoru
11. nejoblíbenější část vyučování

...ZDAŘILÁ ESEJ...

Invisibility

Invisibility is almost like a superpower. You can choose between the good and bad. I'm sure there have been so many things, you wanted to do in the past and didn't, because you were too scared, that someone is going to see you and think you are weird.

I would probably choose kindness over being creepy. I would focus on keeping my family members safe. Maybe I could be capable of even stopping a robbery, murder, etc. Or I could help a private investigator. For the people who are more into the evil side, there are also many options. For example you can plan and perform a great revenge. You could slap your biggest enemy and even worse mess up his apartment. You necessarily don't have to choose between doing a good deed or an evil act, you can use your invisibility just for fun or for your own well-being. For example free travel. I can go wherever I desire and more importantly - for free. I can even be in the V.I P. sections on the biggest world premieres or the Oscars. Being invisible would be so awesome. A very smart person can use his/her invisibility for many great influential things.

Bára

Summit aneb: „nechodte hned do fastfoodu“

Možná to bude znít jako klišé, ale já to vidím tak, že život je jako restaurace a je jen na vás, jakou zvolíte. O tom, jestli to bude rychlé občerstvení někde na ulici, nebo luxusní místo, rozhoduje každý člověk sám. My jakožto studenti v současnosti balancujeme někde mezi chutí vlítnout do mekáče a pocitem odpovědnosti, který nám radí počkat na kvalitnější restaurant. Já jsem při svém balancování těsně před hypotetickým McFlurry pohledem zavadil o podnik, který mě svojí propracovaností a svojí atmosférou tak uhranul, že jsem okamžitě nabyl dojmu nepatřičnosti. První, co mě napadlo, bylo,

že tato restaurace se nepodobá žádné jiné svého druhu a tudíž bude trochu náročnější na klientelu. Druhá věc, která mi prolétla hlavou, bylo „tak to je na mě trochu jinej level“. Je to asi

jako kdybyste se probudili v pyžamu na inauguraci prezidenta (ačkoli v dnešní době, by vám to asi prošlo). „Restaurace“ s názvem „Pražský studentský summit“ přitom není nijak zvlášť okázalá, alespoň ne navenek, na druhou stranu její obrovská hloubka a rozlehlost vám umožní při každé návštěvě objevovat stále něco nového a nepoznaného a její úžasná atmosféra vás uvrhne do pocitu, že v životě dokážete být přesně tím, čím chcete. Dobrá, už to možná trochu přeháním, ale než vám o našem zážitku na summitu povím něco víc, je čas si ho trochu blíže představit.

Kostka v summitu

Otázku, co vlastně summit je, je mnohem lehčí položit než ji zodpovědět, protože summit prostě musíte zažít. Pražský studentský summit je v kostce zhruba toto: „Vzdělávací projekt pro

studenty středních a vysokých škol. Dává mladým lidem možnost rozšiřovat si znalosti v oblasti mezinárodního dění, lidských práv, ekonomie, kulturního dědictví či životního prostředí a zároveň prohlubovat rétorické, prezentační a argumentační dovednosti.“ Tolik teorie, ale co je tedy vlastně náplní summitu? Hlavní činnost, kterou se summit zabývá je simulace fungování mezinárodních organizací, to zní trochu moc hardcore, ale v zásadě poznáte, že tato „simulace“ je skutečně brána opravdu vážně a na chvíli získáte dojem, že vaše slova opravdu ovlivňují světové dění. Na summitu jsou v současnosti simulovány tyto mezinárodní

organizace: OSN, EU, NATO a Visegrádská čtyřka. V modelu OSN a V4 je každý stát reprezentován vícečlennými delegacemi, zatímco v EU a NATO je každý stát reprezentován jediným účastníkem. Pro studenty

středních škol je otevřen pouze model NATO, ve kterém je jednacím jazykem angličtina, a OSN, kde jednání probíhají v češtině. Do těchto modelů se přihlásíte tak, že napíšete esej na zahraničně-politické priority vámi vybraného státu. Nebojte, není to tak těžké, jak to zní.

Mé summití já...

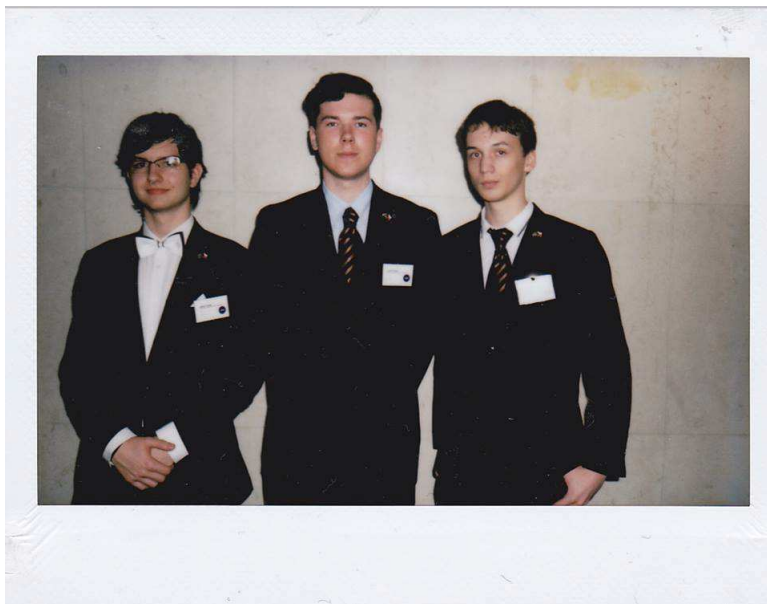
Po tom, co ze mě opadl prvotní šok, jsem se o summit začal více zajímat a došel jsem k závěru, že na něco takového jsem čekal celý život. Rozhodl jsem se, že na summit se chci podívat, zkontaktoval jsem proto podobně smýšlejícího kolegu Čapka a společně jsme „jen tak na zkoušku“ napsali a odeslali esej. Uběhl nějaký čas a nám zcela nečekaně přišly výsledky. Poněkud šokování zjištěním, že nás na summit přijali, jsme zjistili, že (kromě toho, že místo Polska budeme zastupovat Jihoafrickou republiku) jaksi nemáme

delegaci, (poznámka pro budoucí účastníky summitu: ujistěte se, že máte dost lidí na zaplnění delegace dřív, než odešlete přihlášku). Nakonec se nám podařilo sehnat dostatek členů a my mohli vyrazit na přípravná setkání a na konferenci. To, co následovalo, by se dalo popsat jako nekonečný sled „aha“ momentů, od zjištění, že do týdne mám napsat stanovisko na téma bezjaderné zóny, po zjištění, že za cca 10 minut mám přednášet projev před 300 lidmi. Jak to tak po sobě čtu...doufám, že jsem vás od summitu neodradil. Uznávám, že to může vyznít jako zajímavý způsob, jak spáchat sociálně-psychickou sebevraždu, ale věřte, že tomu tak není. Jen tak pro zajímavost DISEC (první výbor valného shromáždění pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost), ve kterém jsem měl tu čest hájit zájmy JAR, se tento rok zabýval těmito body agendy: Proliferace zbraní hromadného ničení do rukou nestátních aktérů, Bezjaderné zóny a Rozvoj informačních a komunikačních technologií v kontextu mezinárodní bezpečnosti. Pokud máte pocit, že jste právě přečetli nějaké zaklínadlo, ve kterém rozumíte asi dvěma slovům, nebojte se, přesně takhle jsem se cítil taky. Tím se snažím říci, že když vám tohle povídám, může to znít jako z jiné planety, ale nakonec zjistíte, že po tom, co si přečtete background, sepíšete stanovisko a na přípravném setkání si vyslechnete krátkou přednášku k danému tématu, najednou perfektně víte, o čem mluvíte a v jakém kontextu na to máte nahlížet. To, že vás naprosto nenásilnou formou seznámí, s pro vás do té doby naprosto neznámým termínem a naučí vás o něm diskutovat s ostatními a nakonec dokonce i hlasovat, předkládat návrhy rezoluce a k nim podávat pozměňovací návrhy, dělá ze summitu něco, na co nikdy nezapomenu, rád si to kdykoliv zopakuji a hlavně něco, co by si měl každý, kdo se zajímá o mezinárodní vztahy, prožít.

„Je libo vepřovou panenku ? “

Už se tady vykecávám čtvrtý odstavec, takže je na čase shrnout všechno, co vás na summitu potká a

nemine. K tomu nám poslouží opět naše restaurace... Co takhle dát si něco opravdu dobrého? Například závěrečnou konferenci,

v podobě vepřové panenky. Při čekání na jídlo vám úžasná obsluha, tvořená skvělým přípravným týmem a sekretariátem v jednom, donese několik přípravných setkání v podobě menších předkrmů a kvalitní víno, které představuje přednášky, těch se můžete během přípravných setkání účastnit. My jsme mohli slyšet lidi jako: Karel Schwarzenberg, Jiří Dientsbier, Dominik Feri, Jan Sokol nebo Michal Horáček. Po nějakém tom čekání vám přinesou vynikající polévku, která představuje obrovské množství doprovodných akcí, jako je návštěva vojenské základny ve Strakonici, setkání s velvyslankyní vaší země, studijní exkurze do Vídně, návštěva vydavatelství a spoustu dalších seminářů, polygonů, debat a exkurzí na místa, kam se normálně nepodíváte. Konečně se dostává na hlavní chod v podobě nádherné veliké a výborně okořeněné vepřové panenky...tedy pardón konference. Její zahájení se nese ve velkolepém stylu, v pražském hotelu Ambassador (kromě tamějšího krásného interiéru můžete obdivovat švédské stoly obtěžkané výborným jídlem...a nezůstane jen u obdivování), zbytek konference se odehrává v Kongresovém centru Praha, kde by, jak sami shledáte, mělo být mnohem více ukazatelů a orientačních prvků (nikdy bych nevěřil, že hledat správný východ ze schodiště, může být tak těžké). Zvláštní pozornost

si zaslouží „příloha“ v podobě nezměrného množství novin (kromě Hospodářských novin dostanete také vlastní summití noviny Chronicle), časopisů, letáků, brožurek, propagačních materiálů a nakonec také taštičky s tak úžasnými věcmi, jako je summití propiska (no vážně je moc pěkná), diplom, a hlavně nádherně zpracovaná Conference book. Zvláštní je také summití „omáčka“, ta zvláštní kvalita a úroveň všech drobností, jako je hlavičkový papír, příjemně stylizované prezentace i backgroundy, samotné prostředí summitu, dokonce i cedulky s názvy místností mají potisk s logy summitu, nemluvě o

perfektní organizaci a možnostech, jako například zakoupit zlevněné summití jízdné po Praze, které vám umožní neomezeně cestovat po dobu konference. Potěší i spousty nejrůznějších upomínkových předmětů. Sladkou tečku tomu všemu poté nasadí fakt, že díky summitu poznáte hodně podobně uvažujících lidí a získáte nové přátele. Nakonec... i kdyby vám nic z toho summit nedal, můžu z vlastní zkušenosti říct, že je sakra krásný pocit projít se noční Prahou. Hodně štěstí všem, kteří se na summit možná někdy přihlásí. A víte co? Příští rok jedu zase!

Šk

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY NAŠÍ ŠKOLY V KOSTCE

CORNY - atletika	Okresní kolo	SŠ, dívky	2. místo
Coca-cola cup, kopaná	Oblastní kolo	ZŠ, chlapci	2. místo
Stolní tenis	Okresní kolo	SŠ, dívky	1. místo
Stolní tenis	Krajské kolo	SŠ, dívky	1. místo
Florbalový pohár SŠ	Okresní kolo	SŠ, chlapci	1. místo
Florbal SŠ	Okresní kolo	SŠ, chlapci	1. místo
Malá kopaná	Oblastní kolo	ZŠ, chlapci	2. místo
Stolní tenis	Republikové kolo	SŠ, dívky	4. místo

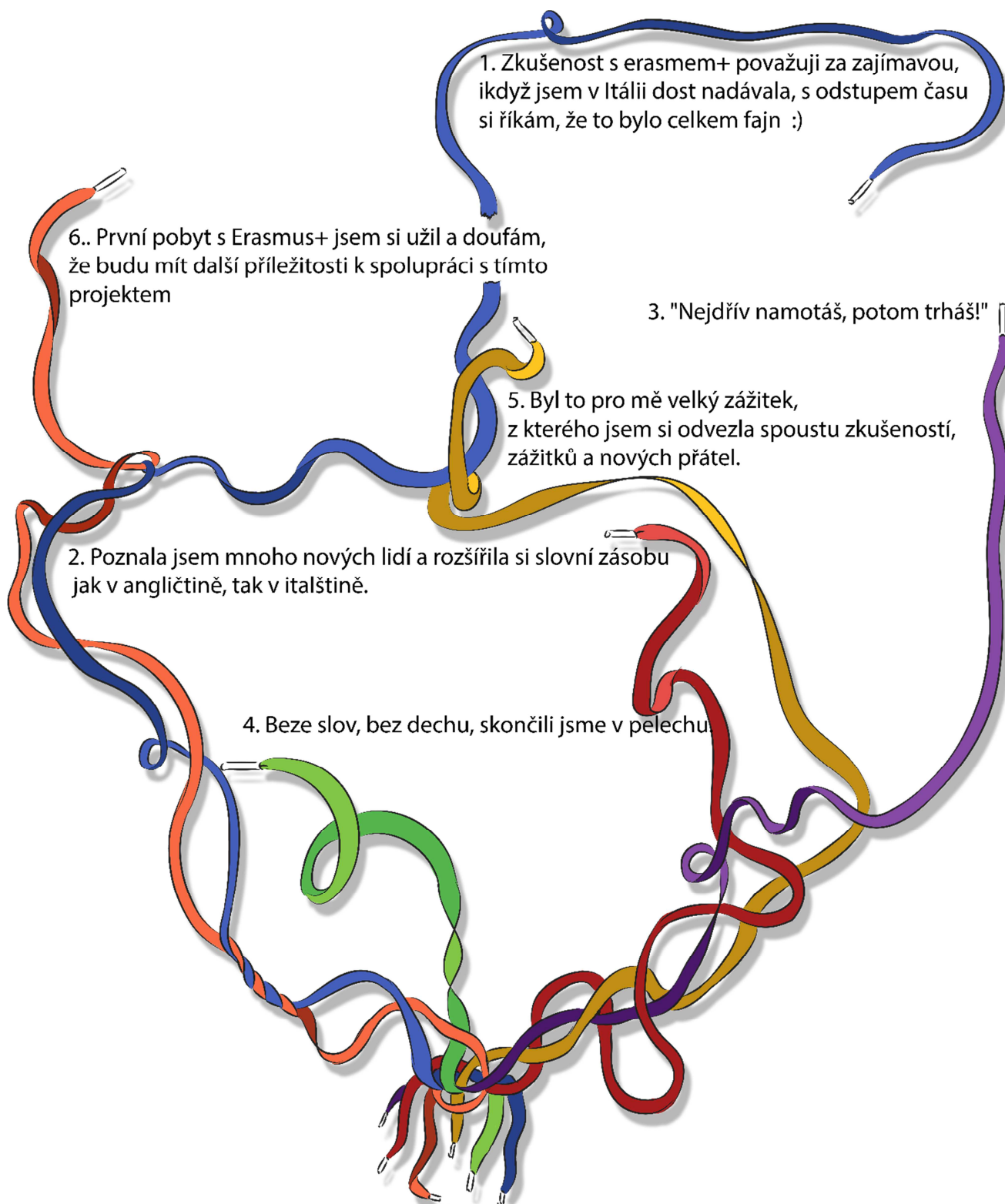

ŘEŠENÍ KVÍZU: 1-2B, 3CH, 4B, 5CH

...LIBO CHMEL ČI BOLOGNU?...

V druhém květnovém týdnu vyslal náš gymplv rámci Erasmus+ skupinu třetáků na výměnnou mobilitu do italské Bologně a skupinu druháků na chmel. Záměrně jsme nechali jejich reakce bez označení a je tu kvíz:

Co je B (Bologna) a co CH (chmel)?

(Řešení na předchozí straně.)

...PARLAMENT NA VAVŘÍNECH NEUSNUL...

Ani v tomto roce členové parlamentu, i přes své každodenní studentské vytížení, nepolevili v organizování akcí na našem gymnáziu. Po etablování nových členů a aklimatizaci v novém školním roce jsme se pustili do práce.

Nemohli jsme si nevšimnout, že už dlouho nikdo neaktualizoval nástěnku sportovních úspěchů, takže jsme se do toho postupně pustili a dnes už se můžete kochat obnovenou nástěnkou sportovních elit gymnázia.

Vánoční besídka se i letos (až na problémy s mikrofony) podle nás povedla. Vyvážený program ve stylu talentové soutěže se slovenskou porotkyní dokázal pobavit i většinou mračící se učitele. Pokud jste jiného názoru, nebojte se nám dát vědět! Schůze jsou i letos veřejné, anebo se můžete svěřit svým třídním zástupcům.

Valentýn k tomu snad nelze nic dodat. Snad jen jedno číslo. Proдало se přes 330 růží, což je vzhledem k počtu studentů poměr 1:1.

Má slovenská místopředsedkyně Adriána Korbová i Adéla Matoušová, kterou Adriána ve funkci místopředsedkyně v pololetí vystřídala, by mi neodpustily, kdybych zapomněl zmínit dvě populární Gympl night na Loutkárně. Opět nelze vyjádřit nic jiného než spokojenost, snad jen se pro příští rok zlepšit v prodeji lístků.

A dostáváme se do finíše. Studentský majáles, který máte všichni ještě v živé paměti. Včetně živé After party v klubu Attic. Počasí nám přálo, sponzoři také a tak mohl Litvínov i letošní 30. duben strávit jinak než doma v posteli.

A co se chystá do konce roku? Na četné množství podnětů bude pravděpodobně nějaká rozlučka. Budťo na zahradě nebo v Atticu. Na příští schůzi bude pozván ředitel gymnázia Mgr. Jan Novák, takže se nebojte přijít nebo dát podnět na otázku svým zástupcům. Do příštího roku plánujeme pár novinek, jako třeba speciální uvítání prváků, kterým se takové cti zatím nedostává.

TČ

